

Συνάντηση με ξένους

/ Πεμπτούσια

Image not found or type unknown

Μόλις προχώρησε λίγα βήματα και να δύο άγνωστοι άνθρωποι

παρουσιάζονται μπροστά του και του κόβουν τον δρόμο. Φορούσαν ασυνήθιστα ρούχα και η όψη τους φαινόταν όχι πολύ άγρια, αλλά οπωσδήποτε αλλόκοτη.

Ο βοσκός δε φοβήθηκε, αλλά εξαγιάστηκε. Το μικρό σκυλάκι του τους υποδέχθηκε

Και οι δυο χαιρέτισαν τον βοσκό,

φέρνοντας το χέρι στο στήθος κι έπειτα στο μέτωπο. Ο ένας από τους δύο ξένους, που φαινόταν να είναι ο μεγαλύτερος, απευθύνθηκε προς τον τσοπάνο και είπε με φωνή σκληρή και βαριά, σε γλώσσα βαρβαρική, ανάμεικτη με ελληνικά:

-Εσύ μπελέκ, ανάραφ εμείς ντρόμο σουφτ; (Εσύ ξέρεις να μας δείξεις τον δρόμο για το χωριό;)

Ο βοσκός, προσπαθώντας να καταλάβει, επανέλαβε τις λέξεις, συνοδεύοντάς τες με εκφραστικές χειρονομίες.

Μπελέκ, πού πέσι ντρόμο, πολλοί, πολλοί ελέφ, ελεφίν! (Ποιον δρόμο θα πάρουμε εσύ, χίλιοι, χιλιάδες!)

Ο βοσκός τότε άρχισε να

καταλαβαίνει ότι τον ρωτούσαν για τον δρόμο που οδηγούσε στο Κάστρο. Χωρίς να υποπτευθεί τίποτα, τους έδειξε τον κυριότερο δρόμο που οδηγούσε στο φρούριο, ο οποίος ήταν, άλλωστε, κι ο μοναδικός που φαινόταν μπροστά τους. Κάνοντας χειρονομίες τους έδωσε να καταλάβουν ότι, αν προχωρούσαν μερικές εκατοντάδες βήματα ακόμα, θα έβλεπαν από μακριά το Κάστρο, που ορθωνόταν

Οι ξένοι έκαναν ένα νεύμα

αποχαιρετισμού κι απομακρύνθηκαν. Αλλά μετά από μερικές στιγμές, βλέπει κι άλλους τέσσερις, ντυμένους ολόιδια, να βγαίνουν μέσα από κάτι θάμνους και να βαδίζουν με μεγάλες προφυλάξεις, για να συναντήσουν τους πρώτους. Αυτοί φάνηκαν μόνο για μια στιγμή, καθώς βγήκαν για ελάχιστο χρόνο σε ακάλυπτο μέρος, και γυρνούσαν τα κεφάλια τους προς τα πίσω, σαν να ανησυχούσαν μήπως τους έβλεπε κανένας· την άλλη στιγμή χώθηκαν στο δάσος κι εξαφανίστηκαν από τα μάτια του.

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις την αφήγηση της ιστορίας

%ftoxos_agios_5%